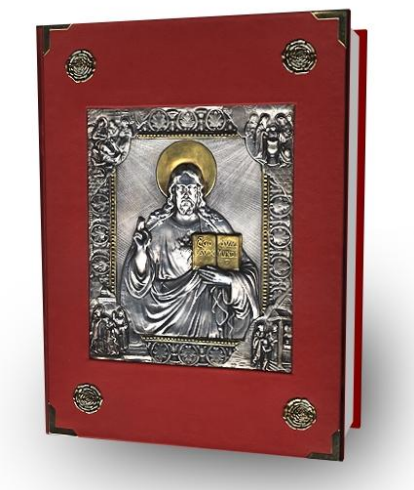
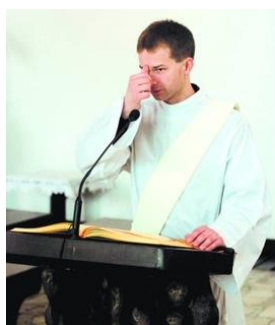


ZNAKI TOWARZYSZĄCE PROKLAMACJI EWANGELII



Podczas Mszy świętej szczytem liturgii Słowa jest proklamacja Ewangelii. Towarzyszą jej określone gesty i postawy, które wyrażają szacunek do Słowa Bożego i wiarę w sakramentalną obecność w Nim wcielonego Syna Bożego. Wyróżniamy wśród nich: uroczyste przeniesienie księgi Ewangelii, jej okadzenie i ucałowanie, postawę stojącą i aklamację wiernych. Ewangeliarz niesiony w procesji jest znakiem Chrystusa wstępującego do świątyni. Okadzenie księgi Ewangelii oraz użycie świec stanowi wyznanie wiary w realną obecność Chrystusa i jest oddawaniem Mu należnej czci. Dialogi poprzedzające lekturę Ewangelii: pozdrowienie: *Pan z wami* i odpowiedź ludu: *I z duchem Twoim* oraz aklamacja: *Oto słowo Pańskie* i odpowiedź ludu: *Chwała Tobie Chryste*, wyrażają naszą wiarę w rzeczywistą obecność Jezusa Chrystusa. Ogłaszając miejsce, z którego został zaczerpnięty dany fragment Ewangelii, diakon lub kapłan czyni

znak krzyża na ewangeliarzu, a zaraz po tym wraz ze zgromadzonym ludem Bożym kreśli ten sam znak krzyża na czole, ustach i sercu.



Oznacza to, że nikt z nas nie wstydy się Ewangelii, ale wyznajemy ją umysłem, ustami i sercem, czyli wprowadzamy ją w codzienne życie.

Diakon, przed odczytaniem Dobrej Nowiny, prosi biskupa lub prezbitera o błogosławieństwo i modli się, aby Bóg oczyścił jego serce i usta. Natomiast kapłan prosi Boga Ojca, aby oczyszczony mocą ofiary Chrystusowej był godnym głosicielem Ewangelii. Po zakończeniu proklamacji Ewangelii wypowiedziana jest przez tego kto ją wygłaszał cicha prośba, aby słowa Ewangelii zgładziły nasze grzechy. Prośba ta jest potwierdzeniem wiary w moc Słowa Bożego. Ucałowanie ewangeliarza jest adoracją wcielonego Słowa Bożego i wyrazem miłości do Boga. Błogosławieństwo ewangeliarzem, którego dokonuje biskup, w sposób widzialny wzmacnia naszą wiarę w sakramentalną obecność Chrystusa w Słowie Bożym.

(Zdj. <http://gosc.pl/doc/793270.Liturgia-slowa>)